

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Flye min aand, og bryd med styrke

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Flye min aand, og bryd med styrke", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56*, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid92222/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*

Nr. 190.

Mel. Op og smyk dig Siel mod.

Flye min aand, og bryd med styrke
 Ud af Adams lysters mørke,
 Kæmp dig gennem satans pile
 Ind i paradises hvile,
 Hvor man haanlig undertræder
 Denne verdens raadne glæder,
 Rene aander kyskes, smykkes,
 Og fra verdens lyst undrykkes.

378

2. Glandsen af GUDs naades rige
 Gaaer tilbage, og maa vige,
 Naar man kiødets lyst vil huse,
 Og ey ret for alvor knuse,
 Straalerne tilbage drives,
 Hvorved sielen kand oplives,
 Solen daler, dagen endes,
 Naar de skidne lamper tændes.

3. Lad din arme siel ey blottes,
 Om du siden ey vil spottes,
 Lad din roe i GUD ey slippe,
 Gjør dig haard som staal og klippe,
 At du holdes ey tilbage
 Fra GUDs himles bryllups-dage,
 Hvor de rene sielc lande,
 Og al verdens lyst forbande.

Nr. 190. FI-². Overskrift: Mel. Schmucke dich o liebe Seele. F. 2, 3: Kiødets
 Kiødets F. 3, 2: vil FI-².

Nr. 190. Oversættelse. Fleuch mein geist, Zerreiß die bande, forfatter?, Schr.
 s. 630. — 1, 8: undrykkes) hortrykkes. — 2 3-4 hører til den forudgående sang:
 tænk punktum efter l. 4. — 2, 7-8: Billedet er Brorsons. — 3, 1-2: Joh. Ab. 3, 18:
 16, 15; blottes) ved at miste den kledning, som er rensat i Kristi blod, Joh. Ab. 7, 14.
 — 3, 3: din roe i GUD er out begreb; slippe) slippe op. — 3, 4 er Brorsons billede,
 ligeså bryllups-dage i l. 6.

4. Kys GUDs søn med himmel-lader,
Og i JESU kys din fader,
Hold din sieles læber rene,
Sig med aanden at foreene,
Overskygges ret i glæden,
Derved at undfange sæden,
Ordet, som dig nye kand gjøre,
Og dig brud til JESUM føre.

5. Flye min aand fra Sodoms egne,
Saa vil JESUS dig begegne,
Breed dig, rose, ud for solen,
Cherub, bliv ved naade-stolen,
Dæmp din lyst med JESU pine,
Fæt din GUD med kæmpe-mine,
Dig vil hand som brud undfange,
Og i himlen med dig prange.

4, 1: *himmel-lader*] en adfærd eller opførelse, som sammer sig for himlen. — 4, 2: *i JESU*] ved at kysse Jesus; *din fader*] Gud fader; jfr. Joh. 10, 33; 14, 10. — 4, 3-4: *rene, sig ... at foreene*] rene til at forene sig — 4, 5-7: *overskygges*] vel imperativ (*lad dig overskygge*), sidordet med *kys* og *hold* i det foregående. Der har i l. 4 været talt om *sæden*, og det følger da nær, at der her er en genklang af ordene ved Marias bebudelse: *Den hellige And skal komme over dig, og den højestes kraft skal overskygge dig*, Lk. 1, 35. Der er da tænkt på en *andre* lig undfangelse, som skal føde et nyt liv føies ved *ordet* (Guds ord) som *sæden*, 1. Pet. 1, 23. Orig., l. 3-5: *Lass' sich geist mit geiste gatten Und von GOTT dich überschatten, Fänge GOTTes edlen saamen.* — 4, 6: *derved at*] for *derved at*. — 4, 8: *brud*] som brud; Billedet er Brorsons. — 5, 1: 1. Mos. 19, 12-26; *Sodoms egne*] den ugudelige verden. — 5, 2: *begegne*] møde. — 5, 3: Billedet er Brorsons; til sjælen som *rose* jfr. ev. 81, 1, 1; 180, 12, 1; 225, 4, 4 flg. — 5, 4: *naade-stolen*] læget (sonedøkket) på paptens ark, hvorpå der var to keruber; på rådestolen stænkedes blodet, der sonede folkets synder, og mellem keruberne tænkes Herrens at trone, 2. Mos. 25, 17-22; 3. Mos. 16, 14-18; Sl. 90, 2. Meningen her er, at sjælen, der tiltales som *cherub*, ikke må slippe Herrens nåde i forsoningen. — 5, 5: *dæmp*] betving. — 5, 6: *fæt*] grib, hold fast; *ved*; *kæmpe-mine*] en mine som en kæmpes; som dens, der vil tage kampen op med den onde lyst. — 5, 7: *undfange*] modtage. — 5, 8: *prange*] frentænde glædsfuldt.